

Bedříščina skála (Friederikens Fels), pohledy ze severní a východní strany. Na severní straně skály vpravo dole je znatelné místo, kde byla pamětní deska. Obě fotografie Stanislav Wieser.

Skály v lázeňských lesích u Karlových Varů

Pavel Reiser, Lázeňské lesy Karlovy Vary

Některé geologické útvary, které jsou i v současnosti oblíbeným cílem vycházek návštěvníků Karlových Varů, začaly vznikat už v třetího-rách vlivem intenzivního zvětrávání žulového masivu. Nejdříve byl působením vody, větru a chemickými procesy rozrušen povrch horniny, a po odnosu zvětralin došlo k odkrytí odolnějších částí. K dotvoření výsledného tvaru těchto skal pak během dalších milionů let výrazně přispělo také mrazové zvětrávání, které pokračovalo i v období čtvrtohor.

Po oko člověka zajímavé skalní bloky se v období romantismu těšily nebývalému zájmu příznivců přírody. Návštěvníci lázní se zároveň přesvědčili, že se díky častému pobytu na čerstvém vzduchu a při procházkách v příjemném stínu lesních proménád vyléčí lépe a rychleji. Osvícení lékaři té doby valně většinu svých pacientů častý pobyt v přírodě zpravidla přímo doporučovali. Děkovně desky umístované na dominantní skály pak svědčily o tom, že léčba zabrala, za což vyléčení děkovali na prvním

místě bohu, ale mnohdy se zmínili i o zdejších horkých pramenech.

V Karlových Varech, při procházkách do nejbližšího okolí města, se nejdříve těšila největší oblibě skála s Dorotíným altánem z roku 1791. Ve stejném období zaujal návštěvníky i Parnas (viz článek v Arnice 1/2014). Později, po dokončení promenádní cesty nad Poštovním dvorem, se také začalo chodit k lavičce pod další podivuhodně utvářenou skálou, jež v roce 1807 dostala jméno „Dichterbank“ (Lavice básníků).

V témže období ozdobila pamětní deska i skálu nad dnešním hotelem Richmond, „Bedříščinu skálu“ (Friederikens Fels). Deska se v druhé polovině minulého století ztratila a zároveň téměř zanikla přístupová cesta ke skále. Nyní nastává příhodný čas k připomenutí tohoto i jiných podobných zajímavých míst. V současnosti se totiž připravuje vyhlášení přírodní rezervace, jejímž posláním bude zachování zdejších lesů s přirozenou skladbou dřevin, tedy především bučin. Pod názvem „Karlův hvozď“ bude právě nad Richmondem jedna ze tří částí rezervace, další najdeme nad hotelem Pupp (Parnas) a na svahu vrchu Tří kříže. S tím souvisí také snaha o oživení dávných cílů vycházek do lázeňských lesů.

Na dominantní skálu v divoké roklí nad potokem (nad současným Richmondem), nechal v roce 1806, pruský královský komoří, hrabě Pierr de Corneillan, osadit pamětní desku na počest princezny Friederiky. Friederika Pruská (nebo též Friederika Meklenbursko-Střelická, plným německým jménem Friederike Luise Karoline Sophie Charlotte Alexandrine Herzogin Prinzessin zu Mecklenburg von Preußen) žila v letech 1778–1841. Narodila se jako sedmé dítě meklenburského vévody Karla II. Meklenbursko-Střelického. Sňatky se stala postupně princeznou pruskou. Dále byla též princeznou ze Solmsu a nakonec v roce 1837 získala titul první hannoverské královny (po vídeňském kongresu v roce 1814 se Hannover stalo královstvím), když si v tomto roce vzala královského prince, vévodu z Cumberlandu. ■

Vysekaný nápis na kamenné desce:

Rocher Consacré
au Souvenir
de Friederique Douairiere de Prusse,
Princesse de Solms
Et de Son Sejour á Carlsbad
en juillet 1806

Volný překlad:

Skála je zasvěcená
pamatce na Friederiku Pruskou,
princeznu ze Solmsu
a její pobyt v Karlových Varech
v červenci 1806

Friederikens Fels na situačním plánu „Carlsbad, seinen Quellen, Promenaden und Fahrpartien“, Verlag Hans Feller in Carlsbad, Wien, Leipzig, 1879.

